

F. t. l. om det civile beredskab.

påbud medfører økonomiske tab, er staten erstatningspligtig i overensstemmelse med almindelige retsgrundsetninger. Erstatning kan dog ikke kræves i det omfang, udgifterne kan dækkes ved indkalkulering i vedkommende vares pris, dersom sådan indkalkulering ikke påviselig stiller den, hvem påbudet gives, i en ugunstigere stilling end andre i samme branche eller virksomhedsgren. Erstatning ydes i mangel af mindelig overenskomst i overensstemmelse med nærmere regler, der fastsættes ved kgl. anordning.

§ 6. Vedkommende minister træffer bestemmelse om, i hvilket omfang de beføjelser, der kan udøves af centrale forvaltningsmyndigheder, under krig eller truende udsigt til krig^e skal kunne udøves af dertil udpegede forvaltningsorganer.

§ 7. Vedkommende minister vil kunne pålægge borgerne pligt til at meddele de forberedelsesplanlægningen fornødne oplysninger.

§ 8. Undladelse af at efterkomme de i medfør af § 5, stk. 1, og § 7 meddelte pålæg straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år. Strafansvaret påhviler den, der i overensstemmelse med lovgivningens almin-

delige regler er ansvarlig for overtrædelsen. Er forholdet begået til fordel for et aktieselskab, andelsselskab eller lignende, kan bødeansvar tillige eller i stedet pålægges virksomheden som sådan.

Stk. 2. Sagerne behandles som politisager. De i lov om rettens pleje kap. 68, 69, 71 og 72 omhandlede retsmidler kan anvendes i samme omfang som i sager, der forfølges af statsadvokaten. Er der spørgsmål om idømmelse af fængselsstraf, skal der på tiltaltes begæring beskikkes ham en forsvarer.

Stk. 3. Opfyldelsen af de pligter, der i medfør af nærværende lov pålægges en privat person eller virksomhed, kan af vedkommende forvaltningsmyndighed fremtvinges ved pålæg af en daglig eller ugentlig bøde.

Stk. 4. Undlader en privat person eller virksomhed rettidigt at efterkomme et i medfør af § 5, stk. 1, meddelt pålæg, kan vedkommende forvaltningsmyndighed lade foranstaltningen udføre for den pågældendes regning.

§ 9. Regeringen bemyndiges til ved kgl. anordning at sætte nærværende lov i kraft for Færøerne og Grønland med de lempelser, som de stedlige forhold måtte gøre nødvendig.

Bemærkninger til lovforslaget.

Medens der selvsagt altid inden for forsvaret og i den sidste snes år også inden for civilforsvaret i fredstid har været arbejdet med planlægningen af landets beredskab, har et sådant arbejde indtil fornylig ikke i videre omfang været udført inden for de civile dele af administrationen. Ved regeringsbeslutning af 5. december 1956 nedsattes imidlertid et særligt *regeringsudvalg for civilt beredskab* med den opgave at søge arbejdet inden for den civile beredskabsplanlægning fremmet og koordineret.

Baggrunden for, at en bredere behandling af det civile beredskabs problemer blev taget op, må søges i dette århundredes og ikke mindst det seneste ti-års militær-tekniske udvikling. Det må erkendes, at det civile beredskab vil få en stigende betydning for landets og for den enkelte borgers mulighed for at overleve en eventuel fremtidig krig, og ikke mindst fra militær side — såvel inden for NATO som inden

for det danske forsvar — er dette synspunkt stærkt fremhævet. En krig kan komme til at berøre alle grene af samfundet i et hidtil uset omfang, og de civile myndigheders og civilbefolkningens evne til at modstå krigens vilkår, herunder mulighederne for at opretholde den livsnødvendige del af produktions-, forsynings- og transportapparatet, vil have indflydelse på de politiske beslutninger og, såfremt krigen rammer Danmark, tillige på de militære styrkers mulighed for at yde et effektivt forsvar.

Selv om det ikke er muligt i fredstid at forudse, hvorledes en eventuel krig vil forløbe, og hvilke vilkår samfundet skal kunne beherske og imødegå, må man, således som udviklingen har formet sig, regne med, at et militært angreb vil kunne iværksættes med et endog meget kort varsel ved indsættelse af kernefysiske våben og fjernstyrede raketvåben. Der vil herved, endnu inden de militære